

Ultimele apariții ale colecției

"EL și EA"

1042	Patti Beckman	-Sensul vieții
1043	Marylee Anderson	-De un milion de ori, mâine
1044	Betta Longforth	-Bărbatul altei femei
1045	Dorothy Cork	-Fără regrete
1046	Charlotte Paine	-Iubire și onoare
1047	Carol Bogolin	-Jocul dragostei
1048	Alice Harrison	-Dragoste și ură
1049	Susan Smith	-Frumoasa fermieră
1050	Mary Wibberley	-Datorie de onoare
1051	Miranda Lee	-Dragoste de vânzare
1052	Renee Shann	-Un test dificil
1053	Barbara York	-Dragoste și îndoieli
1054	Lisa Crawford	-Misiune dificilă
1055	Ann Hurley	-Focul creației
1056	Ramona Stewart	-Speranța nu moare
1057	Brooke Hastings	-Atracția mării
1058	Bethea Creese	-Domnița din Cipru
1059	Kate Freiman	-Zeița cu părul de aur
1060	Teresa Dawson	-Festivalul vinului
1061	Renee Shann	-Bărbatul potrivit
1062	Gail Douglas	-Vreme furtunoasă
1063	Monica Lewty	-Dorință nestăvilită
1064	Leigh Stanford	-Balsam pentru rănille trecutului
1065	Kristen Robinette	-Iubind cu speranță
1066	Susana Thorson	-Dama de companie
1067	Norma Jeffrey	-Nodul strâns al dragostei
1068	Victoria Leigh	-Dragoste de soră

Capitolul 1

Răsfoind absentă paginile ziarului de dimineață, Pattie Moss văzu la rubrica de scandal o blondă zâmbind la brațul unui bărbat. Se arse cu cafeaua fierbinte și începu să tușească până i-au dat lacrimile.

"Dragostea surâde din nou, anunța articolul, pentru tânăra Jennifer Stanley de douăzeci și trei de ani, a cărei căsătorie cu Nigel Poynton, fiul milionarului Poynton a fost contramandată cu un an în urmă, chiar dacă invitațiile fuseseră expediate și rochia miresei era gata. La vremea aceea, frumoasa Jennifer a fost devastată și tocmai de aceea suntem bucuroși să constatăm că este din nou fericită alături de noul ei logodnic, editorul Wilfred Jarvis."

„Foarte bine”, gândi Pattie. N-o cunoscuse pe Jennifer Stanley, dar avusese un rol în anularea căsătoriei ei. Se

mișcase foarte repede, spusese ră toți. Poate nu chiar toți, doar colegii și prietenii ei apropiați, dar Pattie se simțise vinovată pentru rezultatul final al muncii ei. Articolul îi influențase viața nu numai ei, ci și pe cea a lui Jennifer. Din fericire, lui Pattie i se oferise o slujbă la altă publicație înainte de asta și imediat ce Jennifer Stanley ieșise necăsătorită din biserică, demisionase de la ziar și începuse să lucreze la o revistă pentru femei.

Nu recunoscuse niciodată, nici măcar în sinea ei, că povestea lui Jennifer Stanley făcuse ca balanța să se încline în favoarea deciziei sale. Dar când văzu fotografia, amintiri neplăcute îi reveniră în minte.

Se bucura că Jennifer Stanley își găsise fericirea, dar ca o ironie a sorții, vestea apăruse în aceeași rubrică a ziarului care-i adusese umilință și durere.

Logodnicul lui Jennifer arăta destul de bine și Pattie le dori casă de piatră. Întoarse apoi pagina și sorbi din cafea, citi alte știri și zece minute mai târziu începu micul dejun.

Era o tânără foarte ordonată. Spălă cana de cafea și farfuria și făcu patul înainte de plecare, cum făcea în fiecare zi. Nu suporta să se întoarcă obosită de la serviciu într-un apartament în dezordine, indiferent cât de târziu ajungea acasă.

Când termină, îmbracă un fulgarin de culoarea cămilei, luă mânușile și poșeta și se opri să se privească înainte de a ieși din casă.

Îi plăcu ce văzu în oglinda din holul de la intrare. Era

zveltă, părul negru îi încadra chipul oval cu trăsături regulate, cu pielea frumos bronzată la solarul unde mergea săptămânal.

Arăta cum trebuie să arate o tânără cu o carieră de succes; dar astăzi era încruntată. Se trezise cam prost dispusă.

Ar fi înțeles motivul dacă ar fi fost primăvară, anotimpul schimbărilor, deși nu-și amintea să fi făcut vreo nebulie primăvara. Era încă iarnă, frig și mohorât, bătea un vânt tăios, dar avea o problemă care o descumpănea.

Începea o scurtă vacanță de două săptămâni. Contabilul Michael Ames, iubitul ei, plecase la Cotswolds la niște clienți, urmând să se cazeze într-un hotel confortabil. Dacă Pattie se hotăra să-l însoțească, va putea să lenevească, să se plimbe, să-și petreacă serile cu el și cu prietenii pe care și-i făcuse acolo.

Acesta era aranjamentul stabilit cu câteva zile în urmă, când se învârtea prin apartamentul ei curat și ordonat și hotărâse că trebuie renovat.

Michael nu vedea că era ceva ce nu arată cum trebuie. Peretii livingului de culoarea scoicii i se păreau imaculați, deși Michael era la fel de dificil și greu de mulțumit ca ea.

Cei care îi vedeau împreună remarcău că seamănă foarte mult, ca și cum ar fi fost rude.

Când s-au cunoscut cu șase luni în urmă la o petrecere, au descoperit că gusturile lor erau identice în multe privințe. Fusese o revelație! Erau de acord în tot ce

discutau și rămăseseră toată seara împreună, ca și cum nu puteau să se despartă. În cele două minute când Michael s-a dus la bar, Pattie auzise o fată spunând: "Michael s-a iubit doar pe sine ani de zile, iar acum și-a găsit o imagine în oglindă". Un bărbat a adăugat râzând: "Vă amintiți ce i s-a întâmplat lui Mick Jagger din cauza asta?"

Pattie nu-i spusese lui Michael ce auzise. Nu-și dăduse seama până atunci că arătau ca frate și soră. După petrecerea aceea urmasă o relație frumoasă, care o făcea să se simtă împlinită.

Pattie îl admira. Era un contabil foarte bun, dedicat muncii lui. Ei îi plăceau oamenii eficienți. Michael era întotdeauna elegant și îngrijit, un alt lucru pe gustul ei, deoarece nu suporta bărbații neglijenți. Prietenii ei îl plăceau, iar mama lui o considera pe Pattie încântătoare.

Nu-i găsea niciun defect lui Michael. Discutau rareori în contradictoriu, nu se certau niciodată și până și în problema zugrăvirii apartamentului ajunsese și el să admită că peretele se cam afumase la bucătărie. Zugravii profesioniști costau foarte mult, iar dacă Patty voia să zugrăvească singură, era problema ei. Nu s-a oferit s-o ajute, să nu-și strice mâinile.

Astfel că urma să cumpere vopselele și să-și dedice weekendul vopsirii peretilor, în loc să stea în fața șemineului cu o carte bună. Michael nu putea rămâne cu ea, trebuia să se vadă cu niște clienți. El repetase în nenumărate rânduri că programul de lucru îi permitea și

câteva ore de odihnă, astfel că dacă ea se răzgândea, trebuia s-o facă până la prânz, după care trebuia să plece.

Apartamentul lui Patty nu arăta rău. După unii părea chiar imaculat, chiar dacă un strat nou de vopsea l-ar fi luminat un pic.

Pattie privi mult timp culorile din casă: alb, mult alb, gri, bleu pastel în dormitor. Și-a imaginat cum ar fi dacă ar zugrăvi un perete în roșu, dar a zâmbit, conștientă că nu era stilul ei. Nu se potrivea nici cu mobila.

„Voi merge la Michael, s-a hotărât. Trec pe la birou, apoi mă întorc să-mi iau câteva lucruri. Poate chiar de asta am nevoie, de o pauză, de o schimbare”.

N-a mai contat că acea scurtă plimbare la Cotswolds era doar o schimbare de decor, dar faptul că urma să fie cu Michael era ca și cum ar fi citit o carte pe care o citise deja. Și nu va avea surprize...

Biroul ei era ca de obicei curat și ordonat. Celelalte erau sufocate de dosare, aglomerate cu tot felul de acte, hârtii cu sau fără valoare, dar ea lucra mai bine când era ordine pe birou și întrucât își începea vacanța peste câteva ore, a făcut un efort să nu lase nimic în dezordine.

Articolul pe care-l terminase cu o zi în urmă se afla pe biroul editorului-șef, Roz Richard, care tocmai testa un fard de obraz într-o oglindă pe care o rezemase de fotografia soțului ei. Era o roșcată cu ochi verzi, ușor mioapă, isteată foc.

- Îți place culoarea? i se adresă ea lui Pattie.

Lui Pattie i se părea că arată ca o vânătaie și o privea cu oarecare îndoială.

Roz ridică din umeri.

- Nu l-am cumpărat. L-a primit Dinah.

Dinah era editorul rubricii cu produse de frumusețe, pe al cărui nume soseau tot felul de cosmetice noi pentru a fi prezentate.

- Nu mi se potrivește, decise Roz. Ce faci, te-ai hotărât să pleci la Cotswolds?

Pattie ezită.

- Nu știu.

- Du-te, o îndemnă Roz. Du-te, distrează-te cu Michael.

Își șterse fardul de pe obraz cu un șervetel, apoi o privi din nou.

- Schimbă totul pe acolo. Fă o revoluție!

- Cine vrea o revoluție? zise Pattie și-i apărură în minte peretele livingului într-un desfrâu de culori vii de junglă, chiar dacă știa că n-ar mai putea locui într-un asemenea apartament.

Începu brusc să tremure și puse mâinile pe calorifer. Cum afară era ger, drumul de la mașină la intrarea în clădire o înfrigurase.

- Cum ți se pare articolul? o întrebă ea pe Roz.

- E bun, răspunse Roz. Da, merge. Chiar dacă ai cam exagerat cu "familiile fericite".

Pattie ținea o rubrică numită "Bărbatul lunii", în care intervieu bărbăți pe care ar fi vrut să-i cunoască cititoarele

ei. Cei mai mulți erau din televiziune și dornici să dea interviuri, pentru că asta însemna publicitate.

Articolele erau însoțite de fotografii reușite care subliniau calitățile celor intervievați, iar Pattie știa să scrie un articol în care să-l facă pe cititor să-i simtă prezența.

Nu era ușor, desigur, dar ea știa să pună întrebările potrivite, să orienteze discuția, iar când așternea articolul pe hârtie elimina ce i se părea de prisos, pentru ca totul să fie inteligent, antrenant.

Avea în față un articol pe care-l scrisese cu plăcere. Subiectul era un actor, un tip amuzant. O făcuse să zâmbească și era sigură că și cititorii vor zâmbi privind fotografiile reușite cu el și cu soția lui, o blondă frumoasă, cu cei doi copii ai lor blonzi și la fel de frumoși.

Sună telefonul de pe biroul lui Roz. Ea răspunse, apoi întinse receptorul lui Patty.

- Cu ce vă pot fi de folos? întrebă ea.

- Ce-a fost în mintea ta, dragă? auzi o voce masculină.

Patty făcu o grimasă.

- Ai citit rubrica de azi-dimineață?

Willie Dyson nu mai spusese "rubrica mea". Nu credea că mai există alta. Era editorul rubricii de scandal și Pattie făcuse parte din echipa lui. Îi plăcea Willie, chiar dacă era un tip cinic.

- Da, răspunse ea.

- Articolul cu Jennifer Stanley?

- Exact.

- A avut un deznodământ fericit. La nici douăsprezece luni de la anularea căsătoriei, Nigel i-a transmis urări de bine, continuă Willie. Am încercat ieri toată ziua să obținem detalii de la Duncan Keld, dar n-am putut da de el. Noroc că totul s-a terminat cu bine, nu? Era păcat de ea...

- Din păcate, Willie, ai un obraz gros ca pielea de rinocer! exclamă Pattie, făcând-o pe Roz s-o privească contrariată și deși Willie continua să protesteze cu aerul unuia care nu mâncase usturoi, nici gura nu-i mirosea, Pattie închise telefonul.

- Care era problema? întrebă Roz.

- Asta.

Pattie scoase ediția de dimineață a ziarului, o deschise, ajunse la pagina cu rubrica lui Willie și-i arată fotografia.

- Asta e! Ți-o amintești?

- Mda, zise încruntată Roz.

Roz știa povestea. Jennifer Stanley, o tânără foarte frumoasă dar infatuată, ratase în ultimul moment căsătoria cu fiul unui multimilionar. Presa a acordat o atenție deosebită nunții care se apropia. I-au luat interviuri lui Jennifer, care repeta că așteptase "bărbatul potrivit" și subliniască că nu mai fusese alt bărbat în viața ei înaintea lui Nigel Poyton.

Asta fusese atunci. Dar într-o zi, o fată care făcea naveta la Londra împreună cu Pattie și stătea pe locul de lângă ea, i-a spus că a lucrat cu Jennifer cu doi ani în urmă, iar Pattie a ascultat-o cu atenție, fără a-i mărturisi desigur că e

jurnalistă.

În aceeași zi, într-un ziar de dimineață apăruse o schiță a rochiei pe care urma s-o îmbrace Jennifer, care declarase că va îmbrăca rochia de un alb pur, afirmând cu infatuare că nu multe tinere și-ar permite să-l poarte în ziua de azi, la care companioana de călătorie a lui Pattie reacționase:

- Nu are dreptul să facă asemenea comentarii!

Pattie bănuia că fata știe mai mult; a doua zi, îi spusese fără să vrea lui Willie, la ședința de dimineață.

- Am cunoscut o fată care a lucrat cu Jennifer Stanley acum doi ani și susține că ar fi avut o aventură cu Duncan Keld.

- Cu cine? răcnise Willie, cu ochii ieșiți din orbite.

- Da, cu Duncan Keld, repetase Pattie cu calm. O fată cu care mă întâlnesc zilnic în expresul de Londra mi-a spus că Jennifer a avut o slujbă în vacanța de vară la librăria unde Keld își prezenta cărțile.

- Care librărie? întrebă Willie.

Pattie îi dăduse toate detaliile, fără să știe ce va urma.

- Mai spunea că Jennifer își cam pierduse capul și dispărea din cămin noapte de noapte. Totul a ieșit la iveală când el s-a întors în Nord, la casa lui din Yorkshire. A fost o aventură în toată regula.

Duncan Keld era foarte cunoscut, cărțile și fotografiile lui apăreau peste tot, iar articolele sale țineau prima pagină în ziarele cele mai importante.

Willie a preluat imediat informația și a început să